

Ιστορική καμπή στη χώρα

του Μάκη Μπαλαούρα από την "Εποχή"

«Σπούδασον ίνα παραστήσης σε αυτόν δόκιμον εις τον Λαόν, εργάτην ανεπαίσχυντον, ορθοτομούντα τον λόγον της αληθείας». (Απόστολος Παύλος, προς Τιμόθεον Β')

Την παραπάνω φράση του Απόστολου Παύλου, που σημαίνει «Φρόντισε να παρουσιάσεις τον εαυτό σου δόκιμο στο Λαό, εργάτη αντρόπιαστο, που ορθοτομεί το λόγο της αλήθειας», μου την έστειλε σύντροφος, βάζοντας στη θέση της λέξης «θεόν», τη λέξη «Λαόν», ως ευχή, προτροπή και εν τέλει ως καθήκον, στις νέες υποχρεώσεις, ως βουλευτή, που μου ανέθεσε ο λαός της Ηλείας, ψηφίζοντας ΣΥΡΙΖΑ.

Σήμερα έχουμε μια ιστορική καμπή στη χώρα. Για πρώτη φορά αναλαμβάνει την ευθύνη της διακυβέρνησης η Αριστερά, δια μέσου του ΣΥΡΙΖΑ. Τα πρώτα μηνύματα από τις δηλώσεις της κυβέρνησης είναι εξαιρετικά θετικά και έτσι φαίνεται πως τα εισέπραξε η κοινωνία. Όλα όσα προεκλογικά είχε εξαγγείλει ο ΣΥΡΙΖΑ επαναλήφθηκαν έχοντας πρακτική πια σημασία. Είναι σαφής η μεροληψία της κυβέρνησης υπέρ των αδύναμων της κοινωνίας, μέτρα που ταυτόχρονα αλλάζουν το βραχυκυκλωμένο μπουζί, προκειμένου να δώσει ένα ισχυρό σπινθήρα για την εκκίνηση του κινητήρα της οικονομίας. Τα πρώτα μέτρα της κυβέρνησης, αν τα δει κάποιος από δογματική σκοπιά, δεν είναι ούτε ανατρεπτικά ούτε σοσιαλιστικά. Λειτουργούν όμως προς την αλλαγή συσχετισμών υπέρ των δυνάμεων της εργασίας, δημιουργώντας ταυτόχρονα τις προϋποθέσεις για την επέκταση και το βάθος των αλλαγών προς μια κατεύθυνση μετασχηματισμού. Όταν, για παράδειγμα, ψηφιστεί το νομικό πλαίσιο της επαναλειτουργίας επιχειρήσεων από τους εργαζόμενους που έχουν αναλάβει την εγκαταλειμμένη από τον αδηφάγο κεφαλαιούχο επιχείρησή του, τότε ανοίγει ένα παράθυρο προς βαθύτερες αλλαγές.

Βομβαρδισμένη με ναπάλμ χώρα

Μέχρι τώρα, οι εναλλασσόμενες κυβερνήσεις του σάπιου πολιτικού συστήματος έλεγαν για να ξεφύγουν από τις προεκλογικές τους υποσχέσεις, πως παραλάμβαναν «καμένη γη». Τι να πει σήμερα η νέα κυβέρνηση; Παρέλαβε γη που έχει χτυπηθεί με βόμβες ναπάλμ, σαν αυτές που έριχνε ο αμερικάνικος στρατός στο Βιετνάμ και για δεκαετίες δεν φύτρωνε τίποτα. Και όμως δεν ειπώθηκε αυτό, ούτε ως απλή αποτύπωση της πραγματικότητας.

Τα πράγματα είναι προφανώς εξαιρετικά δύσκολα. Θα αντιμετωπίσουμε σφοδρές αντιδράσεις από εγχώρια και διεθνή συμφέροντα. Αν οι αντίπαλοί μας διαθέτουν όπλα τεράστιας ισχύος, τι μπορούμε να αντιπαρατάξουμε εμείς; Μόνο τη λαϊκή στήριξη και συμπόρευση. Όσοι και όσες δούλεψαν από μας μέσα στα κινήματα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, γνωρίζουν τη τεράστια δύναμη των κινήματων. Θυμάμαι ότι στη Γένοβα, στη μεγάλη κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ εναντίον της συνόδου των G 8, ο Μπερλουσκόνι είχε πει ότι αυτοί είχαν απέναντί τους μια νέα δύναμη, που πρέπει να την πάρουν σοβαρά υπόψη τους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ επομένως χρειάζεται κινήματα, στη γειτονιά, στην επιχείρηση, στο σύνολο της κοινωνίας. Κινήματα στήριξης, διεκδίκησης και κριτικής. Είναι η μόνη δυνατή φωνή που υποχρεωτικά θα ακούει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Η κάθοδος στην Ηλεία

Ας μου επιτρέψουν οι αναγνώστες την κατάθεση προσωπικής εμπειρίας από τις εκλογές. Είχα κατέβει πολλές φορές σε εκλογές στην Αθήνα, ακόμα και στο Δήμο της. Τότε που τα ποσοστά μας στην καλύτερη έπιαναν μόλις το όριο. Με την Ηλεία η πιο στενή πολιτική σχέση μου άρχισε το 1989, όταν κατέβηκα ως υποψήφιος με το ΚΚΕ Εσωτερικού – Α.Α.

Ο σύντροφός μου, ληξιάρχος των Λεχαινών, Άγγελος μου έδωσε μια φωτογραφία από την κεντρική προεκλογική ομιλία στον Πύργο. Εγώ να μιλώ με πάθος και απέναντί μου μόνο ο Άγγελος και ο γιατρός σύντροφος Γιάννης. Υπήρχαν, όπως έγραψε ο Άγγελος με το λογοτεχνικό του ψευδώνυμο Α. Μπακίός, καμιά δεκαπενταριά ακροατές που καθόταν στη διπλανή καφετέρια!

Στις εκλογές του 2012 όλες οι δημοσκοπήσεις έδειχναν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα πάρει ένα ποσοστό μεταξύ 10%-12%. Έτσι έγινε η επιλογή ορισμένα στελέχη να κατέβουν στον τόπο καταγωγής, όπου προφανώς είχαν δεσμούς, για να ενισχύσουν τα τοπικά ψηφοδέλτια.

Έτσι κατέβηκα στην Ηλεία, 12 ημέρες όλες κι όλες, γινόμενος πρόσχαρα αποδεκτός από την νομαρχιακή οργάνωση. Στις φετινές εκλογές η συμμετοχή μου στην εκλογική μάχη ήρθε σαν φυσική συνέχεια και όχι σαν προσδοκία συμμετοχής στη διανομή εδρών. Ούτε φυσικά ως καθοδηγητής σταλμένος από την ΚΕ.

Συνεχώς διδάσκομαι

Ούτε το 2012, ούτε τώρα μετάνιωσα για την επιστροφή μου με τον κόσμο της Ηλείας. Έλεγα ότι «έγινα πιο πλούσιος» και με κοίταγαν περίεργα. Τους εξηγούσα βέβαια, προς άρση παρεξηγήσεων, πως έγινα πλούσιος σε ιδέες, σε γνώσεις, σε αισθήματα.

Ο υποψήφιος και ο βουλευτής ενός νομού της περιφέρειας έχει δύσκολο έργο. Δεν είναι όπως στις αχανείς περιφέρειες όπου κάνει κεντρική πολιτική. Εδώ πρέπει να έρχεσαι σε συνεχή άμεση επαφή με τον κόσμο, να μπορείς να ακούς και να μιλάς για τα προβλήματα της αγροτιάς, της κτηνοτροφίας, του τουρισμού, των επαγγελματιών. Με τα παιδιά που τα κόβουν από το σχολείο για να βοηθήσουν στο χωράφι ή στα κοπάδια και συνεχώς να διδάσκεσαι...

Τώρα, με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, οι περισσότεροι βρισκόμαστε ακόμα σε προγενέστερη εποχή, και πρέπει να συμβαδίσουμε με τις προκλήσεις των καιρών και τη θερμή υποδοχή της κοινωνίας. Να ανοιχτούμε στους νέους, στον κόσμο του μεροκάματου, στους ανθρώπους της δράσης, στους ενεργούς πολίτες. Με άλλα λόγια, οι οργανώσεις μας να γίνουν πολιτικά υποκείμενα, το κόμμα στο χώρο τους.

Παλαιότερα, όταν οι οργανώσεις είχαν ιδιαίτερα προβλήματα, με προσωπικές συγκρούσεις, παραγοντισμούς, τοπικισμούς τα κεντρικά όργανα του κόμματος έστελναν στελέχη για μέρες, βοηθώντας να αλλάξει η κατάσταση. Σήμερα, ενδεχομένως, να μη χρειάζεται αυτό. Όσον αφορά εμένα τα μηνύματα που λαμβάνω και τα θερμά λόγια που μου λένε μου δημιουργούν αμηχανία και με τρομάζουν για το πόσο θα μπορέσω να ανταποκριθώ στην εικόνα που έχουν σχηματίσει.

Για να ανταποκριθούμε όμως θέλουμε να συμβαδίσουμε μαζί με τον κόσμο της εργασίας. Το δικό μας κόσμο...